

[Klim Behnke]

for, hvor gunstigt det må være at befinde sig i en erhvervszone. Det vil være at overholde forligsteksten, og der er ingen parter, der kan sige, at de har fået ændret i den.

Men regeringen har med rette gjort opmærksom på, at der vil blive noget administrativt bøv, og derfor kommer man og spørger Fremskridtspartiet, om vi som forligspartnere vil være med til at give køb, for det er det jo – det må selv fru Elisabeth Arnold indrømme – at eksisterende virksomheder slet ikke bliver omfattet af ordningen. Hvis vi skal give den indrømmelse, som jo unægtelig er en meget markant ændring af forligsteksten, er det da vel kun rimeligt, at vi siger: Det er i orden, men så synes vi, at ordene »toårig etableringsperiode« også skal stå ved magt, frem for at vi udvander det, så der nu kun er lidt over et år tilbage.

Jeg har svært ved at forstå dem, der har udtalt sig som modstander af at flytte det ene år. De har aldrig nogen sinde givet en begrundelse for, hvorfor det ene år ikke må flyttes. Hvad er det, man er bange for, der skal ske inden for det ene år? Hvorfor vil man ikke flytte den dato?

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi går tilbage til ordførerrækken. Hr. Ole M. Nielsen har ordet.

Ole M. Nielsen (KRF):

Vi har både før og efter frokostpausen hørt på en interessant historisk udredning, og jeg må konstatere, at jeg stort set er enig i udredningen af historien, men ikke i fortolkningen og de konklusioner, man kommer til. Jeg må desværre skuffe hr. Kirkegaard med, at vi ikke kan imødekomme hr. Kirkegaards ønske; vi tilslutter os forslaget. Vi er selvfølgelig også villige og åbne i den udvalgsbehandling, som skal ske, men vi giver ingen forhåbninger.

Jeg skulle hilse fra CD og sige, at de også tilslutter sig forslaget.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg tror ikke, at en fortsættelse af diskussionen om, hvad der er foregået i de foregående måneder, løser så meget af den uenighed, der er her, og derfor skal jeg primært henvise til de bemærkninger, som fru Elisabeth Arnold gjorde, og kun gøre den lille supplerende bemær-

ning, at på det møde, vi holdt i Skatteministeriet den 24. marts, var der faktisk helt enighed imellem fem af de seks aftalepartier om den løsning, der foreslås her.

Jeg beklager, at denne sag er trukket ud, som den er, for jeg betragter mig som entreprenør på sagen. Når vi har forelagt forslaget her i salen på trods af, at der ikke er enighed mellem de partier, der har indgået aftalen – hvilket jo ikke er hverken hensigtsmæssigt eller sædvanligt, når der indgås aftaler her i huset – ja, så er det, fordi vi har en skatteminister og en industriminister, der repræsenterer et parti, som ikke deltager i aftalen; og det, vi mindst af alt vil udsætte os for, er en kritik af, at vi ikke leverer den lovgivning, som skal leveres ifølge en indgået aftale. Derfor er dette lovforslag også skrevet så tæt og præcist, som man overhovedet kan, på den aftaletekst, der er indgået imellem de seks partier.

Måtte jeg så gøre en enkelt bemærkning til hr. Jens Thoft, som sagde, at dette var et af eksemplerne på, at EF blander sig i tide og måske mest i utide: Jeg mener faktisk, at når EF har blandet sig her, har det været helt i overensstemmelse med fælles danske synspunkter. Vi har stedse bredt her i huset været enige om uhensigtsmæssigheden af regler, der kunne skabe konkurrenceforvriddning. Hvis man skulle til at konkurrere på statskasser, hvor det handlede om at poste tilstrækkelig store beløb ind i de forskellige landes erhvervsliv, var det både klart uhensigtsmæssigt og til skade også for dansk beskæftigelse og erhvervsliv. Derfor har vi været strammere i EF, når man har set på, hvilke muligheder der skal være for at subsidiere et erhverv.

Det er faktisk den problemstilling, vi står over for her. De krav og de forudsætninger, som EF har opstillet for at godkende dette her lovforslag, er helt i overensstemmelse med det, der har været danske synspunkter i forhold til at konkurrere over statskasserne med støtte til erhvervslivet, og derfor mener jeg egentlig, at det er berettiget på dette punkt. Jeg kunne også godt finde punkter, hvor jeg mener, man blander sig i utide, men på dette her punkt mener jeg faktisk, at det er ordentligt og rimeligt, at man blander sig, fordi det er et spørgsmål om, hvor meget man kan give i forskellige subsidier til erhvervslivet.